

НИКОЛЧО.

Николчо бѣше малко момче. Веднѣжъ той отиде въ чичовата си градина; тамъ намѣри единъ орѣхъ. Той взе орѣха и захванѣ да го яде. Но напраздно. „Боже, каза той, мама лѣже гдѣто казва, че орѣхитѣ биле сладки. Колко сѣ лоши и корави!

Николчо хвърли орѣха. Чичо му, който видѣ всичко, дойде при него и взе единъ камѣкъ, счупи черупката и като извади ядката, подаде ѣх на Николча и му каза: „Майка ти има право, Николчо, орѣхитѣ сѣ сладки плодове, но трѣбва напрѣдъ да се потрудишъ малко, за да извадишъ ядката.“

ИЗБАВИТЕЛЪ НА МИШКИТѢ.

Слѣдѣ единъ силенъ дѣждъ, рѣката въ града С. придошла много голѣма. Кѣшитѣ, които биле покрай нея, захванѣли едни да се пълнятъ съ вода, а други—да се събарятъ. Хората отъ цѣлия градъ се събрали да гледатъ тѣзи жалостна картина.

Като гледали рѣката, изведнѣжъ всички видѣли